

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 19.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790498208/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

II

I'll be merry and free
I'll be sad for naebody
If naebody care for me
I'll care for naebody.

Rob. Burns.

Jeg havde opsagt mine Værelser og var flyttet ind i et smukt lille Huus i ---stræde. Hele Eftermiddagen havde jeg været beskjæftiget med at ordne mine Bøger og øvrige Sager, og at gjøre mig det beqvemt og hyggeligt i min nye Leilighed; jeg folte mig derfor ikke oplagt til at tilbringe Aftenen hos nogen af de Familier, hvor jeg ellers pleiede at komme, men nød mit tarvelige Aftensmaaltid hjemme og gik tidligt til Rø. Efter et Par Timers Søvn blev jeg imidlertid vækket paa den ubehageligste Maade ved en overdreven Lystighed i Værelserne paa den anden Side af Gangen. Der blev sunget og musiceret, leet og talt høit; en Stemme, som ofte overdøvede alle de Andres, forekom mig bekjendt, uden at jeg dog kunde orientere mig, hvor jeg havde hørt den før. Men hvad der især mishagede mig, var at høre Fruentimmerstemmer, da jeg af den ubundne Latter og Klanken med Glassene ret vel kunde slutte mig til, af hvad Art Selskabet var. Jeg trak min Nathue, som jeg i Parenthes bemærket altid ligger med, da den conserverer mig for Tandpine, dybt ned over Ørene, og faldt endelig i Søvn. Den næste Dag spurgte jeg min Vertindes Pige om hvem der boede ligeoverfor; men hun kunde ingen tilfredsstillende Forklaring afgive, da den Side af Etagen ikke tilhørte hendes Madmoder, og hun selv kun havde været saa kort Tid i Condition, at hun ikke endnu var fuldkommen localiseret. Da jeg imidlertid et Par Dage efter mødte den før omtalte Musiklærer paa vor Trappe, gik der pludselig et Lys op for mig; det var hans Stemme, jeg havde hørt. Jeg besluttede ikke at undlade at meddele Fru St.-Clair min Opdagelse, for at hun kunde vide at lukke sin Dør for Usædeligheden; men jeg ansaae det for min Pligt først fuldkommen at overtøye mig om Rigtigheden af min Formodning, og gik derfor endnu samme Aften derover, idet jeg gjorde mig til Ærinde at udbede mig nogle Gløder

til min Kakkellovn. Det var ganske rigtigt, Hr. Flint kom fra et indre Værelse dengang jeg traadte ind, hjalp mig meget forekommende med hvad jeg bad om, og inviterede mig endogsaa til at blive hos ham, indtil der blev varmt inde hos mig. Jeg modtog Indbydelsen, idet jeg tænkte, at den halve Time, jeg spildte i en aandløs Conversation, dog muligt kunde give et eller andet Udbytte for min Menneskekundskab. Imidlertid opdagede jeg snart, at Flint ikke var uden Kundskaber, men han anvendte disse paa en saa loierlig Maade, at han ofte kom til det modsatte Resultat af hvad den almindelige Mening antager for rigtigt; heller ikke var han istand til at discutere længe over et Thema, eller at drøfte en Gjenstand tilbunds, men han afbrød bestandigt midt i med en aller anden Bemærkning, som gjerne kunde være træffende, men som altid var laant fra en, til min Roes kan jeg sige det, mig ubekjendt Sphære. Jeg ledede tilsidst Talen hen paa den St.-Clairske Familie, men her yttrede han sig forsigtigt, og afbrød mig igjen, idet han pludseligt udraabte:

Det var dumt, at jeg forleden Aften jeg havde et lille Selskab, ikke vidste, at det var Dem, der var bleven min Nabo. De skulde have været med, vi morede os fortræffeligt. Ja, De hørte vel lidt til Stadsen?

Jeg sagde ham reent ud, at jeg ikke havde lukket et Øie den hele Nat. Han lo og sagde:

Men hvorfor Pokker kom De da ikke over? De vidste maaskee ikke at det var mig; men De kan altid være vis paa, at hvor man leer saa godt som vi gjorde det, der tager man det ikke fortrydeligt op, om Nogen kommer selvuden. Rigtignok havde De ingen Dame kunnet faae, thi vi vare lige tre Par; men De kunde dog have moret Dem og gjort Bekjendskab med Pigebørnene for en anden Gangs Skyld; jeg kan forsikke Dem, De skal neppe finde lystigere i hele Byen.

Jeg forklarede ham, at jeg ikke søgte saadant Dameselskab, men kunde ikke undlade at bemærke, hvor høiligen det forundrede mig, at en Mand med hans Dannelse og Kundskaber – man maa jo være fin, naar man siger Folk Ubehageligheder – kunde finde Behag deri; især da han havde Adgang til bedre Familier, hvor han ved et aandeligt Samliv med unge og dannede Damer dog sikkert maatte finde en langt større Tilfredsstillelse for Sind og Hjerter.

De er nok ikke her fra Byen? spurgte han mig.

Jeg fortalte ham at jeg var fra Ribe, men at jeg ved Hjælp af Litera-